

TOELICHTING OP HET BESLUIT OP DE OPENLUCHTREKREATIE

ALGEMEEN

De Wet op de openluchtrekreatie (artikel 8 en volgende) biedt burgemeester en wethouders de bevoegdheid tot het nemen van besluiten op aanvragen om vergunningen, vrijstellingen en ontheffingen. Op grond van de Gemeentewet (artikel 148) kan de raad algemene regels stellen waarmee het college van burgemeester en wethouders bij de uitoefening van de aan hem bij of krachtens wet verleende bevoegdheden rekening dient te houden. Het college kan van deze algemene regels gemotiveerd afwijken.

Hoofddoelstelling van deze regeling is het verschaffen van een duidelijk kader aan gemeente en burger ten aanzien van de openluchtrekreatie. Die duidelijkheid en rechtszekerheid zijn onvoldoende gediend met door de raad opgestelde richtlijnen voor burgemeester en wethouders ten aanzien van de door dat college uit te oefenen bevoegdheden.

Om die reden is gekozen voor een besluit van burgemeester en wethouders.

Artikel 1 **Algemene begripsbepalingen**

In de wet wordt een aantal begrippen reeds gedefinieerd. Alleen in de wet niet voorkomende begrippen en de in de wet wel voorkomende, maar niet gedefinieerde begrippen zijn daarom in dit artikel gedefinieerd.

Lid 5

Recreatief nachtverblijf omvat het verblijf gedurende de nacht op een kampeerterrein of in een kampeermiddel, al dan niet in slapende toestand. Aansluitend bij de bestaande situatie wordt aanbevolen voor het begintijdstip van de nachtperiode om 22.00 uur aan te houden en voor het eindtijdstip 06.00 uur. In bijzondere situaties kan voor andere tijdstippen gekozen worden.

lid 11

Het staat de gemeente vrij zelf te bepalen gedurende welke periode een seizoenstandplaats gebruikt mag worden. Geadviseerd wordt om, in navolging van de tijdsperiode bij de vrijstelling en de ontheffing, te kiezen voor de periode van 1 maart tot 1 november. Deze periode omvat zowel de paasvakantie als de herfstvakantie.

Artikel 2 **Vereisten aanvraag**

In dit artikel is aangegeven welke gegevens de aanvrager van een vergunning, vrijstelling of ontheffing moet overleggen aan burgemeester en wethouders. De gevraagde gegevens zijn benodigd om te kunnen bezien of voldaan wordt aan de regels die bij of krachtens de wet worden gesteld, en of de aanvraag op grond van het door de gemeente geformuleerde beleid kan worden gehonoreerd.

Volgens de Aanwijzingen voor de regelgeving (aanwijzing nummer 125) is een **vrijstelling** "een besluit, waarbij een uitzondering op een wettelijk verbod of gebod wordt gemaakt voor een categorie van gevallen"; een **ontheffing** is volgens dezelfde aanwijzing "een beschikking waarbij in een individueel geval een uitzondering op een wettelijk gebod of verbod wordt gemaakt".

Deze betekenissen moeten ook worden toegekend aan de begrippen vrijstelling en ontheffing volgens de Wet op de Openluchtrekreatie. Dit betekent dat een vrijstelling niet vaak zal worden aangevraagd, hoewel dit niet uitgesloten is. Meestal zal een vrijstelling echter op initiatief van de gemeente worden verleend.

Deze betekenissen van de begrippen vrijstelling en ontheffing sporen dus niet met de betekenissen die aan deze begrippen werden verbonden onder het regime van de Kampeerwet.

Lid 1, onder b

Op grond van artikel 11, eerste lid, van de wet moeten aan de vergunning, vrijstelling en ontheffing voorschriften verbonden worden betreffende soort en aantal van de op het kampeerterrein toe te laten kampeermiddelen.

Daarom moeten burgemeester en wethouders inzicht hebben in het (gewenste) aantal jaar-, seizoen- en toeristische standplaatsen op een terrein.

Lid 1, onder c

De algemene maatregel van bestuur ex artikel 17 van de wet koppelt de eisen met betrekking tot sanitaire voorzieningen aan het aantal kampeeders. Bij de afgifte van een vergunning, vrijstelling of ontheffing moet beoordeeld worden of voldaan wordt aan de regelen die gesteld worden in het "Besluit houdende regels in het belang van de hygiëne, de gezondheid en de veiligheid met betrekking tot kampeerterrainen" (Staatsblad 1995, 140).

Artikel 9 van de wet vereist voor de aanvraag voor een vergunning bovendien dat het reglement wordt ingeleverd. Om doublures te voorkomen is dit vereiste niet in dit besluit opgenomen.

Lid 2

Er moet een situatietekening worden overgelegd. Er zal aangegeven moeten worden hoeveel exemplaren van deze tekening moeten worden ingeleverd. In de praktijk zal een aantal van twee meestal voldoende zijn. Hierbij wordt ervan uitgegaan dat een gewaarmerkt exemplaar, dat deel uitmaakt van de vergunning, vrijstelling of ontheffing, aan de aanvrager wordt geretourneerd.

De gevraagde gegevens hebben betrekking op de algehele inrichting van het kampeertrein. Dit is nodig om te kunnen bepalen of aan redelijke eisen wordt voldaan, of dat het nodig is om nadere voorschriften aan vergunning, vrijstelling of ontheffing te verbinden.

Lid 2, onder b

De hier gevraagde gegevens zijn nodig om te kunnen bepalen of voldaan wordt aan de eisen van het "Besluit houdende regels in het belang van de hygiëne, de gezondheid en de veiligheid met betrekking tot kampeerterrainen" (Staatsblad 1995, 140).

Artikel 3 beslistermijn

De wet stelt geen beslistermijn. Uit een oogpunt van rechtszekerheid is toch gekozen voor een beslistermijn, waarbij wordt aangesloten bij de redelijke termijn als bedoeld in artikel 4:13 Algemene Wet Bestuursrecht.

Artikel 4 voorschriften bij vergunning vrijstelling of ontheffing

In dit artikel zijn geen inhoudelijke voorschriften opgenomen. Hiervoor is gekozen om een zo groot mogelijke differentiatie mogelijk te maken. Veel voorschriften zijn dermate gedetailleerd, dat het de voorkeur verdient deze per vergunning, vrijstelling of ontheffing vast te stellen.

In artikel 11, tweede lid, van de wet is bepaald dat burgemeester en wethouders aan de vergunning, vrijstelling of ontheffing beperkingen of voorschriften kunnen verbinden in het belang van de orde, de rust, de veiligheid, de natuur- en landschapsbescherming, de bescherming van het milieu, de hygiëne en de gezondheid.

lid 1

Bij het verlenen van een vergunning, vrijstelling of ontheffing moet worden bepaald of deze persoons- of objektgebonden is, en of deze voor bepaalde of onbepaalde tijd wordt afgegeven. Omdat deze onderwerpen in ieder geval moeten zijn geregeld is in het eerste lid gekozen voor de imperatieve formulering.

Bij het opstellen van dit besluit is, zoals dat ook bij de Kampeerverordening het geval was, gekozen voor een objektgebonden aanpak in het geval van de vergunning, en voor een persoonsgebonden aanpak bij de vrijstelling en de ontheffing.

Verder wordt geadviseerd om de vergunningen, vrijstellingen en ontheffingen te verlenen voor onbepaalde tijd. Enerzijds wordt dit aanbevolen om een goede bedrijfsvoering van de kampeerterrainen mogelijk te maken, anderzijds om de kampeeders een goede zekerheid te bieden op een verblijf gedurende meerdere jaren.

Lid 2

Ten aanzien van de voorschriften betreffende het gebruik en de inrichting van het kampeerterrein zijn de "Aanbevelingen voor beheer en inrichting van "kampeerplaatsen" opgesteld door de Kampeerraad van toepassing. De "richtlijnen voor kampeerterreinen met vergunning of vrijstelling" zijn als bijlage aan dit besluit toegevoegd.

Artikel 5 **voorwaarden aan vrijstelling of ontheffing**

Lid 1

In de Kampeerwet was een vrijstelling in veel gevallen gebonden aan een agrarisch bedrijf. In de wet op de Openluchtrecreatie is deze beperking niet opgenomen, zodat het in principe voor iedereen in beginsel mogelijk is een vrijstelling of ontheffing aan te vragen. Om nu te voorkomen dat overal in de gemeente kleine kampeerterreinen gaan komen, is ervoor gekozen om de vrijstelling of ontheffing, als bedoeld in artikel 8, tweede lid, onder a, van de wet slechts te verlenen, indien wordt voldaan aan de voorwaarden/bepalingen, zoals deze zijn verwoord in artikel 5, eerste lid, van dit besluit.

Deze bepalingen dienen het mogelijk te maken dat er een zorgvuldige afweging kan plaatsvinden of een aanvraag om een vrijstelling of ontheffing gehonoreerd dient te worden.

In de wet wordt aan de te verlenen vrijstelling en de ontheffing geen tijdslimiet gesteld. Het is daarom in beginsel mogelijk om op deze kampeerterreinen het gehele jaar door te kamperen. Om deze ongewenste ontwikkeling in het buitengebied tegen te gaan is gekozen voor het beperken van de kampeerduur op deze terreinen tot de periode van 1 maart tot 1 november. De tijdsbeperking gold eerder ook reeds voor het "kamperen bij de boer" op basis van de Kampeerwet.

De bepalingen houden in, dat er bepaalde gebieden worden uitgesloten van kleinschalig kamperen. Ook dient het kampeerterrein door middel van randbeplanting voldoende in het landschap te zijn ingepast.

Verder is hier opgenomen, dat een vrijstelling of ontheffing niet kan worden verleend, als het aangevraagde terrein is gelegen aansluitend aan een kampeerterrein, waarvoor reeds een vergunning, vrijstelling of ontheffing is verleend, of bij een dergelijk kampeerterrein behoort. Deze bepaling is opgenomen om te voorkomen dat er cumulatie van kampeervormen gaat plaatsvinden op één lokatie. In theorie zou het mogelijk zijn om voor één perceel meerdere vrijstellingen of ontheffingen aan te vragen, waardoor er, buiten het planologisch regime om, kampeerterreinen van redelijke omvang zouden kunnen ontstaan.

Ten slotte is de bepaling opgenomen dat er alleen gekampeerd mag worden op het erf dat aansluit bij de woning of de bebouwing van een agrarisch bedrijf. Deze bepaling dient te voorkomen dat er overal op het land van een aanvrager gekampeerd zou kunnen worden. Om dit verspreide kamperen tegen te gaan, is gekozen voor deze bepaling. Bovendien maakt deze bepaling het mogelijk dat de sanitaire voorzieningen in of aansluitend aan de bestaande woning of de bebouwing van het agrarisch bedrijf kan worden gerealiseerd.

Ontheffing ten behoeve van verenigings- en natuurkamperen alsmede het groepskamperen buiten een kampeerterrein wordt niet resp. onder voorwaarden verleend.

RICHTLIJNEN VOOR BEHEER EN INRICHTING VAN KAMPEERTERREINEN

a. Geldigheid van de vergunning, vrijstelling of ontheffing

Voor de vergunningsplichtige kampeerterreinen gelden de volgende bepalingen:

1. de vergunning geldt zowel voor degene te wiens naam zij is gesteld als voor zijn rechtverkrijgende;
- b. de rechtverkrijgende is verplicht de rechtsopvolging binnen twee maanden schriftelijk te melden bij burgemeester en wethouders.

Toelichting

De tweede richtlijn is opgenomen om mogelijk te maken dat, indien de rechtsopvolging niet tijdig wordt

gemeld, de vergunning kan worden ingetrokken.

Voor kampeerterrinen met een vrijstelling of een ontheffing gelden de volgende bepalingen:

1. de vrijstelling of ontheffing geldt uitsluitend voor degene te wiens naam zij is gesteld;
2. de vrijstelling of ontheffing vervalt op het moment dat de natuurlijke persoon of rechtspersoon te wiens naam de vrijstelling of ontheffing is gesteld, overlijdt c.q. ontbonden wordt, dan wel het kampeertrein vervreemdt.

b. Leiding

1. Het kampeertrein beschikt steeds over voldoende leiding.

Toelichting

Met opzet wordt hier gesproken over "voldoende" leiding, omdat het onmogelijk is een regel te stellen inzake het aantal ten minste nodig geachte leiding gevende personen. Uiteraard heeft deze bepaling alleen betrekking op de periode dat er kampeerters op het terrein aanwezig zijn.

c. Telefoonaansluiting

1. Op het kampeertrein is een deugdelijke telefoon beschikbaar.

Toelichting

Een kampeertrein dient telefonisch bereikbaar te zijn. In uitzonderingsgevallen kan verwezen worden naar een deugdelijke telefoon buiten het terrein.

d. Voorzieningen in verband met ziekte en ongevallen

1. Op het kampeertrein is een volgens voorschrift van de arbeidsinspectie gevulde verband-trommel A aanwezig;
2. Op het kampeertrein is ten minste een ruimte aanwezig die terstond geschikt is te maken om dienst te doen als verband- of als ziekenkamer;
3. op een aan het water gelegen kampeertrein is toereikend reddingsmateriaal aanwezig.

Toelichting

De noodzaak van een ruimte die als verband- of ziekenkamer kan worden gebruikt hangt af van factoren als:

- bereikbaarheid van een ziekenhuis, huisarts of EHBO-post;
- grootte van het kampeertrein;
- samenstelling van de recreantenbevolking.

De aard van het reddingsmateriaal is afhankelijk van onder andere diepte en grootte van het water, en van de risicograad van de recreanten.

e. Brandveiligheid

1. Elk kampeermiddel dient op een afstand van 60 meter bereikbaar te zijn voor blusvoertuigen, rekening houdend met gewicht en wendbaarheid van de plaatselijke brandweervoertuigen;
2. Op één of meer vaste, duidelijk aangegeven plaatsen op het terrein dienen voldoende kleine blusmiddelen aanwezig te zijn.

Toelichting

Eisen omtrent de brandveiligheid worden gesteld in de bouwverordening en de brandbeveiligingsverordening. Afhankelijk van de plaatselijke omstandigheden kunnen burgemeester en wethouders nadere eisen stellen.

f. Aanzicht van kampeermiddelen, aan- en bijbouwsels

1. Het uiterlijk van de kampeermiddelen alsmede van de aanhorigheden is zodanig, dat voldaan wordt aan redelijke eisen van welstand in verband met de omgeving.
2. Een caravan met een groter vloeroppervlak dan 35 m², een grotere hoogte, gerekend vanaf de grond, dan 3.30 m en een grotere breedte dan 3.50 m wordt niet op het kampeerterrein geplaatst.

Toelichting

De laatste bepaling is om twee redenen opgenomen:

- bij het bepalen van de gewenste oppervlakte van een jaarstandplaats wordt uitgegaan van een caravan van maximaal 35 m² vloeroppervlakte. Als de geplaatste caravan groter van afmetingen is, dienen de kavels te worden aangepast, waardoor minder kampeermiddelen geplaatst kunnen worden;
- met de aangegeven maximale afmetingen kan, indien gewenst, worden voorkomen dat caravans verdiepingen krijgen of gekoppeld in een L- of U-vorm worden samengesteld.

g. Groenvoorzieningen op en rond het kampeerterrein

1. Het kampeerterrein is voorzien van een zodanige beplanting dat het een passend element vormt in de omgeving en dat aan een doelmatige inrichting wordt bijgedragen.

h. Terreinindeling

1. Tussen de kampeermiddelen is aan alle zijden een vrije tussenruimte van ten minste 3 meter, die niet mag worden gebruikt voor het plaatsen van een bergruimte of van een auto
2. Een toeristische standplaats is niet kleiner dan 80 m²
Geen der zijden is korter dan 7.50 meter
3. Een seizoen- of jaarstandplaats met een mobiel kampeermiddel is niet kleiner dan 100 m²
Geen der zijden is korter dan 9 meter
4. Een jaarstandplaats met een stacaravan is niet kleiner dan 130 m²
Geen der zijden is korter dan 10 meter
5. Op het kampeerterrein is zowel voor gasten als bezoekers voldoende parkeergelegenheid aanwezig.
6. Op het kampeerterrein zijn ten behoeve van de gasten voldoende sport- en speelvoorzieningen aanwezig, waarvan de oppervlakte in overeenstemming is met het aantal gasten.

Toelichting

1. Deze vrije tussenruimte van drie meter is noodzakelijk om redenen van brandveiligheid, privacy en onderhoud van het kampeermiddel.
- 2,3,4. Bij de bepaling van de omvang der standplaatsen zullen factoren als de omvang van het terrein, de terreingesteldheid, de inrichting van het terrein en de feitelijk gegroeide situatie een rol spelen. Bij de berekening van de minimale standplaatsoppervlakte hebben de volgende factoren een rol gespeeld:
 - de standplaats moet een zekere privacy bieden
 - de standplaats moet plaats bieden aan de gemiddeld in deze categorie gebruikte kampeermiddelen
 - de minimale tussenruimte van 3 meter moet op deze standplaats haalbaar zijn
 - de standplaats moet een redelijke hoeveelheid leef- en zitruimte bieden.
5. Het verdient aanbeveling het aantal parkeerplaatsen dat op het kampeerterrein aanwezig dient te zijn voor auto's van gasten en hun bezoekers te stellen op ten minste 110% van het aantal standplaatsen. Indien de auto op de standplaats geparkeerd mag worden, dient de aangegeven minimale standplaatsoppervlakte te worden vergroot met 15 m² per standplaats.
6. Open ruimten met sport- en speelvoorzieningen vormen een belangrijk onderdeel van de terreininrichting, aangezien deze de leefbaarheid op het kampeerterrein in hoge mate bepalen. De open ruimte met sport- en speelvoorzieningen die op een kampeerterrein nodig is om een aanvaardbare situatie te bereiken wordt beïnvloed door de volgende factoren:
 - de oppervlakte van het kampeerterrein
 - de aard en inrichting van het kampeerterrein

- de wijze van gebruik van het kampeerterrein
- de samenstelling van de recreantenbevolking

i. Sanitaire gebouwen

1. Gerekend vanaf elk punt van het kampeerterrein waar kampeermiddelen zijn opgesteld, waarvan de gebruikers zijn aangewezen op centrale sanitaire voorzieningen, bedraagt de loopafstand tot die voorzieningen niet meer dan 150 m.
2. Rondom een sanitair gebouw is een strook van ten minste 10 meter vrij van kampeermiddelen.
3. De wasruimten, toiletten en douches zijn voorzien van een behoorlijke verlichting.